

Title: Union of Myanmar v. U Ye Naung and Another

Author: Supreme Court bench, comprising of U Aung Toe, Chairman; U Aye Ohn, U Kyaw Tint, U Myo Htun Linn and U Kyaw Win, Members

Date: 8 April 1991

Source: Myanmar Law Reports, 1991

Translator: Nick Cheesman, Australian National University

UNOFFICIAL TRANSLATION

1991 Myanmar Law Report (Special) 63

SPECIAL CRIMINAL APPEAL

*Before Supreme Court Chief Justice U Aung Toe
Justices U Aye Ohn, U Kyaw Tint, U Myo Htun Linn and U Kyaw Win*

Union of Myanmar
v.
U Ye Naung and Another*

† 1991
April 8

EVIDENCE ACT s. 24—*Deposition before Defence Services Intelligence unit personnel under Defence Services Rule 22(2)(3)(4)—if no inducement, threat or promise evident, no reason not to accept interrogation statements*

Held: The defendants, Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo as well as co-defendants Win Naing Oo and his wife Ma Than Than were strongly linked to apparent criminal violations in examination statements before Defence Services Intelligence personnel, and in the absence of indication that these were obtained on account of inducement, threat or promise as stipulated in the Evidence Act, section 24 there is no reason not to accept the said interrogation statements given to Defence Services Intelligence personnel.

For the appellant: - 1. U Khin Aung, Director,
Office of the Attorney General

* 1991 Special Criminal Appeal No. 1

† Special Criminal Appeal against order of Supreme Court (Mandalay) in 1988 Criminal Revision Nos. 61(b), 64(b) delivered 13-1-89

1991
The Union
of Myanmar
v.
U Ye Naung
& Another

For the respondents: - 1. U Khin Maung Myint,
Supreme Court Advocate

Legal advice: - U Soe Myint, Director, Supreme Court

The Mandalay Northeast Township Court in Felony No. 448/85 brought against 22 defendants including Ye Naung, Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo (a.k.a.) Maung Oo under the 1951 Arms (Temporary Amendment) Act, section 19A and Arms Act, section 19(a) having examined the case handed down an order on 9-10-87 sentencing Ye Naung to 3 years of rigorous imprisonment under the Arms Act, section 19(a), Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo to 7 years of rigorous imprisonment under the 1951 Arms (Temporary Amendment) Act, section 19A and also sentencing each of the other defendants to imprisonment. Dissatisfied with the Township Court's order, Ye Naung through Criminal Appeal No. 326/87 and Mya Oo through Criminal Appeal No. 303/87 each lodged appeals to the Mandalay Divisional Court; however, the Divisional Court upholding the Township Court's order on 20-1-88 refused the applications to appeal. Dissatisfied with the Divisional Court's order, the two each sought revision in Criminal Revision Nos. 64(b)/88 and 61(b)/88 at the [then] Chief Court (Mandalay), with the Supreme Court having heard the case overruling the Township Court's and Divisional Court's orders, handing down a revised order on 13-1-89 finally acquitting the two.

Thus in finally acquitting the two defendants Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo of all charges the Supreme Court found that, "There is not any evidence against defendants Ye Naung and Myint Oo apart from their statement before Defence Services Intelligence. While it is correct that Defence Services Intelligence unit personnel are persons authorized to uncover and arrest criminal offenders and confessions made before them are admissible as evidence in Military Courts under Defence Services Rule 22(2)(3)(4), it is apparent that they are not admissible as evidence in

civilian courts under the Evidence Act, section 24”; thus the defendants finally acquitted on the basis of the finding on the Evidence Act, section 24, the Office of the Attorney General moved that in its understanding the finding does not correspond with the law for the Chief Justice with the Full Bench of the Supreme Court to undertake to re-examine the said finding in accordance with the Procedures for the Hearing of Special Appeals, paragraph 17, giving rise to this Special Appeal.

In the case, on 22-12-84 Customs Officer U Aung Win and party acting on a suspicion while searching an express Datsun vehicle, No. B/7588 en route from Meikhtila to Mandalay, found a variety of Defence Services issue ammunitions and explosives inside a backpack in an iron box, whereupon Station Commander U Htun Hla Aung of the Mandalay Northeast People’s Police Station No. 3 opened the case against the person transporting the items, defendant Kyi Htun (a.k.a.) Aung Thin Htun under the 1951 Arms (Temporary Amendment) Act, section 19A and Arms Act, section 19(a).

The said seized items consisted of 500 7.62 cartridges, 70 Carbine-30 cartridges, 5 44mm shells, 5 2-inch calibre shells, 22 51mm shells, 11 55mm shells, 1 iron box, etc.

In the court’s revising ruling finally acquitting the two defendants Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo of all charges it is held that, “Defendant Kyi Htun has no ground to dispute the punishment given for being caught red-handed while transporting the Defence Services issue army munitions. However, there is not any evidence against defendants Ye Naung and Myint Oo apart from their statement before Defence Services Intelligence. While it is correct that Defence Services Intelligence Unit personnel are persons authorized to uncover and arrest criminal offenders and confessions made before them are admissible as evidence in Military Courts under Defence Services Rule 22(2)(3)(4), it is apparent that they

are not admissible as evidence in civilian courts under the Evidence Act, section 24. ... There is no evidence to enable punishment, only their confessions before Defence Services Intelligence, which are invalid for assigning guilt in accordance with the law.”

It is apparent that although on 22-12-84, the day the capturing of the army munitions occurred, defendant Ye Naung had transferred to and was taking up duty as a deputy warrant officer at No. 1 Divisional Central Training Unit, Gyoe Hypu Camp, Taikgyi Town, before transferring to Gyoe Hypu Camp he had been taking up duty at No. 3 Training Unit, Meikhtila Town, and had transferred to Gyoe Hypu Camp from 5-10-83. Defendant Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo was a former serviceman when the incident occurred. Together with them among the accused in the present case are current and former servicemen and civilians.

In the interrogation statement taken down from defendant Ye Naung by Corporal Aung Win of the Defence Services Intelligence unit, Item E-2, it is stated that, “... I went and gave over 40 point 30 cartridges (cannot give exact figure) to Win Naing Oo in the Meikhtila Market during the last week of the 6th month in 1983. But as I didn’t meet Win Naing Oo I left them with his wife, Ma Than Than. After 7 days, about a week later in the first week of the 7th month in 1983, I also took [some munitions] to give Win Naing Oo and met Ma Than Than and gave them telling to give them to Win Naing Oo and that I wouldn’t be able to get any more. As for the point 30 cartridges that I left with them so, I didn’t receive a single penny or other items from either Win Naing Oo or Ma Than Than in return.” Similarly, in defendant Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo’s interrogation statement, Item I-2, it is stated that, “... The third time I went to Meikhtila with Maung Htun (a.k.a.) La Tun (a.k.a.) Zaw Htun it was to buy military clothing items and ammunitions and we stayed at their house.

On that occasion we got 1000 7.6 cartridges and 100 pairs of footwear from Win Naing Oo and Ma Than Than. ... On the same occasion we purchased 40 40mm shells and 100 9mm cartridges from Win Naing Oo and Ma Than Than whereupon there we took the train back to Malisut. We gave the 40mm shells at K.60 apiece, or K.2400 and the 9mm cartridges at K.4 apiece, or K.400 to Zaw Naw.”

1991

The Union
of Myanmar
v.
U Ye Naung
& Another

In the interrogation statement taken down from co-defendant former serviceman Win Naing Oo by Sergeant Aung Maung of the Defence Services Intelligence (Item No. G-1), it is stated that, “Sergeant Ye Naung of No. 3 Military Training Force, No. 4 Company came in uniform to my marketplace shop in June 1983 and gave 30 carbon cartridges to my wife. He asked how much money he would get from me and went back after saying that he would come back the next day. ... On the next day, ‘Sayargyi’ Ye Naung came in uniform and asked for 500 Kyat.”

In the interrogation statement of Win Naing Oo’s wife, Ma Than Than, (Item No. C-2), it is stated that, “In June 1983 Sergeant Ye Naung came to the market together with 3 new recruits and gave 30 point 30 carbine cartridges. ... The next day Sergeant Ye Naung came and having said that he would later send items to Ko Win Naing Oo took 500 Kyat. Near the end of July he came and gave 150 point 3 carbon cartridges to me. He took a further 300 Kyat that I had from Ko Win Naing Oo,” and, “Myint Oo and Maung Htun were a group. We sold them cartridges numbering 5140 7.62 cartridges, 78 carbine cartridges, 94 40mm shells, 250 9mm cartridges, 28 51mm cartridges, 5 2-inch calibre diamond shells, 325 rifle cartridges, and 5 ‘inargar’ shells. ... I think not less than around ten times.”

In sum, it can be seen that defendants Ye Naung and Myint Oo are subject to proceedings because of their oral confession interrogation statements on their apparent crimes, made before a Defence Services Intelligence corporal, and the stated interrogation statements of the apparent crimes from the co-defendants with whom the two had had contact.

In the Evidence Act, section 24 it is provided as follows –

“A confession made by an accused person is irrelevant in a criminal proceeding, if the making of the confession appears to the Court to have been caused by any inducement, threat or promise having reference to the charge against the accused person, proceeding from a person in authority and sufficient, in the opinion of the Court, to give the accused person grounds, which would appear to him reasonable, for supposing that by making it he would gain any advantage or avoid any evil of a temporal nature in reference to the proceedings against him.” [Original text as per India Act 1/1872]

The Director appearing for the Office of the Attorney General submitted that each in turn of the defendants’ examination statements to Defence Services Intelligence strongly link them to the joint commission of the crime; that in the current case there had been no consideration of the particulars of the Evidence Act, section 24; that although the defendants needed to produce firm evidence in order to show if they had confessed because of inducement, threat, promise or *et cetera* of the Evidence Act, section 24 as stated, the defendants had for their part not produced anything discernible, and so this Special Appeal having been granted the two defendants should be punished.

Counsel for defendant Ye Naung submitted that investigation and cases using the Military Courts must be tried according to what is provided for Defence Services Rule section 22 prosecutions and that confessions made before the Defence Services Intelligence Bureau had no relevance to those provisions; and that the Supreme Court finding based

on the Evidence Act, section 24 finally acquitting the defendant Ye Naung was in accordance with the law.

The defendants, Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo as well as co-defendants Win Naing Oo and his wife Ma Than Than were strongly linked to apparent criminal violations in examination statements before Defence Services Intelligence personnel, and in the absence of indication that these were obtained on account of inducement, threat or promise as stipulated in the Evidence Act, section 24 there is no reason not to accept the said interrogation statements given to Defence Services Intelligence personnel.

Accordingly, the Supreme Court orders handing down revisions finally acquitting the two, Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo cannot be said to be correct.

Therefore, order is handed down that the Supreme Court (Mandalay) order handed down on 13-1-89 in Criminal Revision Nos. 61(b)/88 and 64(b)/88 finally acquitting the two, Ye Naung and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo is overturned and the order of the Mandalay Northeast Township Court handed down on 9-10-87 and the order of the Mandalay Divisional Court on 20-1-88 upholding the order of the Township Court sentencing Ye Naung to 3 years of rigorous imprisonment under the Arms Act, section 19(a) and Myint Oo (a.k.a.) Mya Oo to 7 years of rigorous imprisonment under the 1951 Arms (Temporary Amendment) Act, section 19A is re-imposed.

Time served in detention and time served in prison in this case is to be deducted from the sentence.

ပြည်ထောင်စု
နိုင်ငံတော်
(လွှတ်တော်
ကြီးကြပ်ရေး
ဦးစီးဌာန)
ပြည်ထောင်စု
ပို့ဒ်ဌာန
နယ်
ဦးစီးဌာန
(၁)
ထောက်ခံအထူး
ဝါ (၁)

၆(၂)/၆(၃) အရ ဆီတော်ရာ စွမ်းအားဖြင့် ရွှေ့ဖျက် တင်ရန် ဖြစ်
သည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်ထက်ပိုသော တစ်ဦးသည် လှည့်ကြားခြင်း ခံရသူအား
ပုံစံဖြင့် တင်ရသူ ပေးရန် ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ တွင်
သတ်မှတ်ထားသော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်စေ၊ သွေးဆောင်
သည့် နည်းအပြင် အခြား နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးဖြင့် လိမ်လည်မှု
ကျူးလွန်ခဲ့သည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အဆိုပါ ပုဒ်မ ၄၂၀ တွင်
ဖော်ပြထားခြင်း မရှိဘဲ ပုဒ်မ ၄၀၅ တွင် ဖော်ပြထားသော ပြုလုပ်မှု
တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ရန် ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဦးအား ဝတ္ထုဆောင်လျှင် ပုဒ်မ
၄၀၇ အရ ပြစ်ဒဏ်ထက်ပိုသော ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ရာ ရောက်နိုင်သည်။
ပုဒ်မ ၄၂၀ အရ ပြစ်ဒဏ် ထိုက်ပေးသော ဖြစ်ရသည်။ ပုဒ်မ ၄၀၇ အရ
ပြစ်ဒဏ်ထက် ပိုမိုပေးသော ဖြစ်ရပြီး အစိုးရ နှင့် မိုးရွှင်ဝါ ၅^၀ စီရင်ထုံး
ကို အညွှန်း ခိုးမိုး လိမ်လည်မှု အတွက် ပုဒ်မ ၄၀၇ အရ အပြစ်ပေး
ရန် ဖြစ်သည်။ အထူး တရားခံ ဦးမျိုးဝေ အပေါ် စွပ်စွဲထားသော
ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂၀ ဗွင် သတ်မှတ်ပေးချီး ခိုးမိုးလိမ်လည်မှု
သာ ဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤ အထူးအထူးကို နှင့်ပြုပြီး အယူခံ တရားခံငါးဦးအား
အမှု အသီးသီး၌ ရွှေ့ဖျက်တင်လွှတ်လိုက်စေရန် ချမှတ်ခဲ့သော တရားရုံး
ဆောင်ရွက် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ မှီနု၏ တရားရုံးသည် အထက်ပါ
ဆုံးထပ်ချုပ်များနှင့် အညီ အထူး တရားခံများ အပေါ် တင်ထားသော
ရွှေ့ဖျက် အသီးသီးကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဝန်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂၇ အရ
ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ပြီးနောက် အမှုကို ဥပဒေနှင့် အညီ ဆက်လက် စစ်ဆေး
ရန် ဩဇာကြားလိုက်သည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီးချုပ် ဦးစောဝင်ကို၊ တရားသူကြီးများ

ဖြစ်ကြသော ဦးစောအုန်း၊ ဦးကျော်တင်၊ ဦးမျိုးထွန်းလင်းနှင့်

ဦးကျော်ဝင်းတို့ရှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးရဲနောင် ပါ (၂) *

† ၀၉၉၀
ဧပြီလ
၀-ရက်

သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄-တစ်ပေတစ် နည်းဥပဒေ ၂၂
(၂) (၃) (၄) အရ တစ်ပေတစ်ထောက်လှမ်းရေး တစ်နှစ်
ဝင်တို့ ရှေ့တွင် အစစ်ခံရမည် - ဝတ္ထုဆောင်ခြင်း၊ မြင်း
ခြောက်ခြင်း၊ ကတိပြုခြင်းတို့ ပြုလုပ်ကြောင်း မထင်ရှားလျှင်
ထိုင်း စစ်ကြောချက်များကို လက်ခံနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အထူး တရားခံ ရဲနောင်နှင့် မြင်ဦး (ခ) မြဲဦး
တို့ အပြင် ပူးတွဲတရားခံများ ဖြစ်ကြသော ဝင်းနိုင်ဦးနှင့် ၎င်း၏ ဇနီး
ဖြစ်သူ မသန်းသန်းတို့မှာ တစ်ပေတစ်ထောက်လှမ်းရေး အစွဲဝင် ရှေ့တွင်
ပြစ်မှု ကျူးလွန် ကြပုံများကို ကွင်းဆက် မိမိမြင် အစစ်ခံထားကြခြင်းမှာ
သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ တွင် ဖော်ပြထားသော သွေးဆောင်
ခြင်း၊ မြင်းခြောက်ခြင်း၊ ကတိပြုခြင်းကို ပြုလုပ်ကြောင်း မတိကျစွာ
ထင်ရှားခြင်းမရှိသည့် အတွက် ၎င်းတို့က တစ်ပေတစ် ထောက်လှမ်းရေး
အစွဲဝင်ထံတွင် ပေးခဲ့သော စစ်ကြောချက် များကို လက်ခံနိုင် စရာ
အကြောင်း မရှိချေ။

အထူးတရားလိုအတွက် - ဦးစော်အောင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံး

* ၀၉၉၀ နှစ်၊ မြစ်မှုဆိုင်ရာ အထူး အယူခံမှု အမှတ် ၀

† ၀၉၈၀ နှစ်၊ မြစ်မှုဆိုင်ရာ မြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၀(၁)၊ ၆၄(၁) တို့တွင်
ချမှတ်သော (၁၃-၂-၁၃) ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (၁၉၈၀-၁၃) ၏
မာမိန့်ကို အထူးအထူး

၁၉၉၁
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးရဲနောင်
ပါ(၂)

အယူခံတရားရုံးများအတွက်-

တရားရေးအကြံပေး

ဦးရဲနောင်နှင့် တရားရုံးချုပ်

၄၅၊ ၄၆

ဦးရဲနောင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ တရားရုံးချုပ်

မန္တလေး အရှေ့မြောက် မြို့နယ် တရားရုံး၊ ခြစ်မှုအမှုများ အမှုကြီး အမှတ် ၁၄၈/၈၅ တွင် တရားရုံး ရဲနောင်၊ မြို့ဦး (ခ) မြို့ဦး (ခ) မောင်ဦးတို့ အပါအဝင် တရားရုံး (၂) ဦး အပေါ် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ လက်နက် ယာယီပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉-က နှင့် လက်နက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) တို့ အရ နှစ်ချက်တစ် ခုစီအားဖြင့် ရဲနောင်အား လက်နက် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉(က) အရ အမတ်နှင့် လောင်းခတ် (၃) နှစ်၊ မြို့ဦး (ခ) မြို့ဦး အပေါ် လက်နက် ယာယီပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉-က အရ လောင်းခတ် (၇) နှစ် ကျခံစေရန်နှင့် အခြား တရားရုံးများလည်း လောင်းခတ်အထီးသီး ကျခံစေရန် ၉-၁၀-၈၇ ရက်နေ့တွင် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို စေတနာမီ သဖြင့် ရဲနောင်က မန္တလေးတိုင်း တရားရုံးသို့ ပြန်ရွှေ့ရွှေ့ရာ အယူခံမှု အမှတ် ၂၆/၈၇ အရ လည်းကောင်း၊ မြို့နယ် ခြစ်မှုအမှုများ အယူခံမှု အမှတ် ၃၀၃/၈၇ အရ လည်းကောင်း အထီးသီး အယူခံ ဝင်ရောက် ကြံသော်လည်း ကိုင်းတရားရုံးက မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အတည်ပြု၍ အယူခံလွှာများကို ၂၀-၁-၈၈ နေ့တွင် ပေးပို့ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ နှစ်ဦး က ကိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ဗဟိုတရားရုံး (မန္တလေး ရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုအိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၆၀(ခ)/ ၈၇နှင့် ၆၀ (ခ)/၈၈ တို့ အရ အထီးသီး ပြင်ဆင်မှု ဝင်ရောက်ကြရာ တရားရုံးချုပ် က ကြားနာပြီး မြို့နယ်တရားရုံးနှင့် ကိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်များကို ပယ် ဖျက်၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်စေရန် ၃-၁-၈၉ နေ့တွင် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ တရားရုံး ရဲနောင်နှင့် မြို့ဦး (ခ) မြို့ဦး (ခ) နှစ်ဦးအား တရားရုံးချုပ်က အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ရာတွင် တရားရုံးရဲနောင်နှင့် မြို့ဦးတို့ အပေါ် အခြား လက်လှမ်းမီသော တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ခဲ့၍ ၎င်းတို့က တစ်ခေတ် ဝေဘုရားလှမ်းရေး ရှေ့တွင် လွှတ်လိုချက် တစ်ခုကြည့်ကာ ရှိသည်။ တစ်ခေတ် လောင်းခတ်မှုများ တစ်ခုစီများသည် မြို့မှ ငွား၊ လွန်သူများကို ဖော်ထုတ် ဖမ်းဆီးခွင့် ရှိသူများ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ ၁၅ တွင် လွှတ်လို ဝန်ခံချက်များသည် တစ်ခေတ်နည်းဥပဒေ ၂၂ (၂) (၃) (၄) အရ စစ်ဘက် တရားရုံးများတွင် လက်လှမ်း မီအဖြစ် အထူးပြုနိုင် သည့်မှာ မှန်သော်လည်း သက်သေခံ ယက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၄ အရ အနှစ်သက် တရားရုံးတွင် သက်သေခံ အဖြစ် အထူးပြုနိုင်ကြောင်း ပေါ်

ပေါက်သည်” တို့ သုံးသပ်ထားကြောင်း၊ ထိုသို့ တရားရုံး များအား အမှုမှ အပြီးအပြတ် လွှတ်ရာတွင် သက်သေခံ ယက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၄ ကို အခြေခံ၍ သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း၊ မြို့ဦး (ခ) လက်လှမ်းမီသော တစ်ခုစီနှင့် ကိုင်း တစ်မြို့ ဖြစ်၍ လောင်းခတ်မှု နည်း နည်း အဆင့်ဝါသုံးသပ်ချက်ကို မြန်လည် စိစစ်နိုင်ရန် အတွက် သဘောသဘာဝ ချွေးက တရားရုံးချုပ်နှင့် ခုံရုံးဖြင့် အထူး အယူခံမှု စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း ပါရာ လက်ထုံး လက်နည်း အင်္ဂါ (၁၇) အရ အထူးပြုချက်အရ ရှေ့နေချုပ်မှူးမှ ယာယီပြင်ဆင်သည့် အတွက် ဤ အထူးအယူခံမှု ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၉၁
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာ
နိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးရဲနောင်
ပါ(၂)

အမှုမှ ၂၂-၁-၈၇ ရက်နေ့တွင် မိတ္ထီလေးမှ မန္တလေးသို့ တွက်ခွာ လာသော အခြေပြင်ဆင်မှုအား အမှတ် ၁/၇၇၈၈ ကို အကောင် ခွန်မှုမှ ဦးရဲနောင်နှင့် ကျွဲက မထက်ဘဲ ရှေးရှေး တားပေါ်တွင် ပါလာသော သစ်ယက္ခားတစ်ခုစီအတွက် လောင်းခတ်မှုဖြင့် ယာယီလောင်း ဝင်ပေးတတ်သို့ အတည်အကျ ဖြစ်ခဲ့၍ နှစ်ဦးကို ၁၉၅၁ ခုနှစ် ယာယီလောင်းများ ကို သယ်ဆောင်ရာတွင် တရားရုံး ကြည့်ရှုရန် (ခ) မောင်ဦးနှင့် အပေါ် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ လက်နက် ယာယီ ပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉-က နှင့် လက်နက် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ အရေးယူ ပေးရန် မန္တလေး အရှေ့မြောက်မြို့နယ် မြို့နယ် ရဲနောင်၊ တရားရုံး (ခ)မှ စစ်ဆေးမှုဖြင့် တရားရုံးဝင်လာ သို့ချက်အရ ရှေ့နေချုပ် ပေါ်ပေါက်လာသော အမှုဖြစ်သည်။

အဆိုပါ စစ်ဆေး ရုစိစစ်မှု ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ၇.၆.၅ နေ့ (၉၀၀) တောင့်၊ ၃၀ တာဝန်၊ ၇၅၅ (၇၀) တောင့်၊ ၄၄ စာ ခွင်း၊ ခုံးသိုး (၅) လုံး၊ ၂ လက်မခွင်း၊ ခြောက်ခွင်း၊ ၅ (၅) လုံး၊ ၅၀ စာ ခွင်း၊ ၅ (၂) လုံး၊ ၅၅ စာ ခွင်း၊ (၁) လုံး၊ လဲသေဣာ (၁) လုံး သေထံတို့ဖြစ်သည်။

တရားရုံး ရဲနောင်နှင့် မြို့ဦး (ခ) မြို့ဦး နှစ်ဦးအား အမှုမှ အပြီး အပြတ် လွှတ်စေရန် မြို့နယ် တရားရုံးဝင်လာ သော ရဲနောင်၏ စိစစ်ချက်ကို “တရားရုံး ကြည့်ရှုရန်အတွက်” ဖော်ဆောင်ပေးသော လက်နက်ပစ္စည်း များကို လွှတ်ပေးသည့် လက်ခွာလက်ခွာ ပေးဆောင် ချက်ဖြင့် လက်လှမ်းမီ အဖြစ် အမှတ်ခွင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သော အရာ ရှိသေး သော်လည်း တရားရုံး ရဲနောင်နှင့် မြို့ဦးတို့ အပေါ် မပြုဘဲ လက်လှမ်းမီ တစ်ခုစီအရ ၎င်းတို့က တစ်ခေတ် လောင်းခတ်မှုများ ရှေ့တွင် လွှတ်လိုချက် တစ်ခု တည်းသာ ရှိသည်။ တစ်ခေတ် လောင်းခတ်မှုများ တစ်ခုစီများသည် ပြစ်မှု ကျားချွန်မှုများ ပေါ်ပေါက်၍ စစ်ဆေးမှု ရှိသူများ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ ရှေ့တွင် လွှတ်လို ဝန်ခံချက်များသည် တစ်ခေတ် နည်းဥပဒေ ၂၂ (၂) (၃) (၄) အရ စစ်ဘက် တရားရုံးများတွင် လက်လှမ်းမီအဖြစ်

